

El colibrí i les flors (Equador)

5è de Primària de l'Escola Margarida Xirgu de Badalona

Fa molts anys al meu país, l'Equador, tots els ocells tenien les plomes del color de la terra. Eren totes del mateix color. En canvi les flors eren vermelles, blaves, grogues, violetes, ataronjades...

Un dia el colibrí va dir:

– Com m'agradaria tenir les meves plomes de colors com les flors!

Els altres ocells també ho desitjaven i entre tots van decidir demanar-li al Déu Inti, el Sol, que tots els ocells que volguessin poguessin tenir les plomes de colors com les flors. I tots alhora van volar cap al cel, tot i que alguns es van quedar al seu niu perquè ja els agradava el color marró de les seves plomes.

El colibrí volia canviar el color de les seves plomes, però no volia abandonar les seves amigues les flors. No volia deixar-les soles.

La resta d'ocells van volar i volar però el Sol estava molt lluny. Mai hi arribarien i si hi arribaven es podien cremar.

El Déu Inti, compadit, va ajuntar uns núvols i va fer ploure, de manera que va sortir l'arc de San Martí. Els ocells, feliços, volaven entre els seus colors: un es va capbussar en el vermell, un altre en el groc, alguns s'esquitxaven amb diversos colors, altres ficaven el cap en un color i el cos en un altre...

Tots van quedar preciosos! I el colibrí també, perquè encara que no va voler viatjar, les flors, agraïdes per la seva companyia, li van regalar un trosset dels seus colors.

– El Déu Inti i les flors ales de colors m'han donat i volant, volant, dono el conte per acabat.